סוד הארון והצלת התורה

דף עבודה בעקבות סוד הארון והצלת התורה

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׁלָב 1: בְּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הָאָרוֹן וְהַצָּלַת הַתּוֹרָה"

פְּתִיחָה: חֹשֶׁךְ עַל יְרוּשָׁלַיִם יְלָדִים, אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים כְּמְעַט אַלְפַּיִם שָׁנָה אָחוֹרָה, לַיָּמִים הַקָּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּתוֹלְדוֹת יְרוּשָׁלַיִם. צְבָא רוֹמִי הָאַכְזָר, עִם אַלְפֵי חַיָּלִים, סוּסִים וּכְלֵי מִלְחָמָה, צָר עַל יְרוּשָׁלַיִם. אִישׁ לֹא נִכְנַס וְאִישׁ לֹא יוֹצֵא. בְּתוֹךְ הָעִיר הַנְּצוּרָה הָיוּ אֲנָשִׁים עֲשִׁירִים מְאֹד, שֶׁהֵכִינוּ מַחְסָנִים גְּדוֹלִים מְלֵאִים בְּחִטָּה, יַיִן, מֶלַח וְעֵצִים לְהַסָּקָה, שֶׁהִסְפִּיקוּ לְעֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנִים; יְרוּשָׁלַיִם יָכְלָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד זְמַן רַב.

אֲבָל בְּתוֹךְ הָעִיר, הָיוּ קְבוּצוֹת שֶׁל יְהוּדִים שֶׁנִּקְרְאוּ "בְּרִיוֹנִים". הֵם רָצוּ לְהִלָּחֵם בָּרוֹמָאִים בְּכֹחַ הַזְּרוֹעַ, וְלֹא רָצוּ לִשְׁמֹעַ עַל שׁוּם הֶסְכֵּם שָׁלוֹם אוֹ פְּשָׁרָה. כְּדֵי לְאַלֵּץ אֶת כָּל תּוֹשָׁבֵי הָעִיר לָצֵאת לְהִלָּחֵם, קָמוּ הַבְּרִיוֹנִים וְעָשׂוּ מַעֲשֶׂה נוֹרָא: הֵם... שָׂרְפוּ אֶת כָּל מַחְסָנֵי הַמָּזוֹן! הֵם שָׂרְפוּ אֶת הַחִטָּה וְאֶת הָעֵצִים; לְפֶתַע, רָעָב אָיוֹם וְנוֹרָא הִכָּה בִּירוּשָׁלַיִם.

הָרְאִיָּה שֶׁל מַנְהִיג הַדּוֹר גְּדוֹל הַדּוֹר בְּאוֹתָם יָמִים הָיָה הַנָּשִׂיא, הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי. עוֹד אַרְבָּעִים שָׁנָה לִפְנֵי שֶׁהִתְחִילָה הַמִּלְחָמָה, רַבָּן יוֹחָנָן כְּבָר יָדַע שֶׁאֲסוֹן מִתְקָרֵב. הוּא רָאָה נִסִּים מְשֻׁנִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: לְדֶגֶמָה, דַּלְתוֹת הַהֵיכָל הַכְּבֵדוֹת הָיוּ נִפְתָּחוֹת מֵעַצְמָן בַּלַּיְלָה! רַבָּן יוֹחָנָן גָּעַר בָּהֶן וְאָמַר: "הֵיכָל, הֵיכָל! לָמָּה אַתָּה מַפְחִיד אֶת עַצְמְךָ? יוֹדֵעַ אֲנִי בְּךָ שֶׁסּוֹפְךָ לֵחָרֵב!". כָּךְ נִבְּאוּ הַנְּבִיאִים.

עַכְשָׁו, כְּשֶׁרָאָה רַבָּן יוֹחָנָן אֶת הָרָעָב הַקָּשֶׁה וְאֶת הַשְּׁנָאָה שֶׁבְּתוֹךְ הָעִיר, וְאֶת צְבָא רוֹמִי בַּחוּץ, לִבּוֹ נֶחֱרַד. הוּא אָמַר לְעַצְמוֹ: "הָעִיר הַזּוֹ הוֹלֶכֶת לִכְּל! וְאִם יְרוּשָׁלַיִם תֵּחָרֵב, הָרוֹמָאִים יַהַרְגוּ אֶת כָּל חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל. מִי יַלְמִיד תּוֹרָה לַיְלָדִים? מִי יִשְׁמֹר אֶת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה לַדּוֹרוֹת הַבָּאִים?! אֲנִי חַיָּב לְהַצִּיל אֶת הַתּוֹרָה!".

רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי קָרָא אֵלָיו בַּסֵּתֶר לְאַבָּא סִיקְרָא. מִי זֶה הָיָה? הוּא הָיָה הַמְפַקֵּד שֶׁל הַבְּרִיוֹנִים שֶׁשָּׁמְרוּ עַל הַחוֹמוֹת... וְהוּא גַּם הָיָה הָאַחְיָן שֶׁל רַבָּן יוֹחָנָן! "עַד מָתַי אַתָּה הוֹרְגִים אֶת כֻּלָּם בָּרָעָב?!" שָׁאַל רַבָּן יוֹחָנָן בִּכְאֵב. "מָה אֶעֱשֶׂה, דּוֹדִי?" הֵשִׁיב אַבָּא סִיקְרָא בְּפַחַד, "אִם אוֹמַר לַבְּרִיוֹנִים מִלָּה עַל שָׁלוֹם, הֵם יַהַרְגוּ אוֹתִי מִיָּד!". "אִם כָּךְ," לָחַשׁ רַבָּן יוֹחָנָן, "אַתָּה חַיָּב לַעֲזֹר לִי לָצֵאת מֵהָעִיר, כְּדֵי שֶׁאוּכַל לְהַצִּיל מָעַט מֵעַם יִשְׂרָאֵל". "אֲבָל אִישׁ אֵינוֹ יוֹצֵא מִשַּׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם," אָמַר אַבָּא סִיקְרָא, "רַק... מֵתִים מוֹצִיאִים מִחוּץ לָעִיר לִקְבוּרָה". "אָז תּוֹצִיאוּ אוֹתִי כְּאִלּוּ אֲנִי מֵת!" הֶחְלִיט גְּדוֹל הַדּוֹר בְּמְסִירוּת נֶפֶשׁ.

הַתַּכְרִיחָה הַמּוֹתַחַת אַבָּא סִיקְרָא נָתַן אֶת הַתָּכְנִית: "תַּעֲשֶׂה אֶת עַצְמְךָ חוֹלֶה מְאֹד. אֲנָשִׁים יָבוֹאוּ לְבַקֵּר. אַחַר כָּךְ יָפִיצוּ שְׁמוּעָה עֲצוּבָה שֶׁחָלִילָה נִפְטַרְתָּ! תִּכָּנֵס לְתוֹךְ אָרוֹן מֵתִים מֵעֵץ. וּכְדֵי שֶׁלֹּא יַחְשְׁדוּ (כִּי מֵת כָּבֵד יוֹתֵר מֵאָדָם חַי וְהַשּׁוֹמְרִים יַרְגִּישׁוּ), כַּנִּיסוּ אִתְּךָ חֲתִיכוֹת בָּשָׂר שֶׁל נְבֵלָה כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה כָּבֵד וְגַם יַעֲלֶה רֵיחַ רַע, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִרְצוּ לִבְדֹּק מִקָּרוֹב".

כָּךְ הָיָה. אָרוֹן הָעֵץ הַסָּגוּר נִשָּׂא בִּזְהִירוּת עַל כִּתְפֵיהֶם שֶׁל שְׁנֵי תַּלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים: רַבִּי אֶלְיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה. אִישׁ לֹא סָחַב אֶת הָאָרוֹן מִלְּבָדָם! הֵם הִגִּיעוּ לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם. אוֹי, אֵיזֶה פַּחַד! הַבְּרִיוֹנִים עָמְדוּ בַּשַּׁעַר, אֲחוּזֵי חֲרָבוֹת שְׁלוּפוֹת. הֵם רָאוּ אֶת הָאָרוֹן וְצָעֲקוּ: "אֲנַחְנוּ רוֹצִים לִדְקֹר בְּתוֹךְ הָאָרוֹן לִרְאוֹת שֶׁזֶּה בֶּאֱמֶת אָדָם מֵת!". רַבִּי אֶלְיעֶזֶר הֶחְוִיר. אִם יִדְקְרוּ בַּחֲרֵב – יַהַרְגוּ אֶת רַבָּן יוֹחָנָן! אֲבָל אַבָּא סִיקְרָא צָעַק בְּחָכְמָה לַשּׁוֹמְרִים: "מָה פִּתְאוֹם! הָרוֹמָאִים יַגִּידוּ שֶׁאֲנַחְנוּ כָּל כָּךְ אַכְזָרִיִּים שֶׁהָרַגְנוּ וְדָקַרְנוּ אֶת רַבֵּנוּ בְּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ! פִּתְחוּ אֶת הַשַּׁעַר!". הַשּׁוֹמְרִים פָּחֲדוּ, וּפָתְחוּ אֶת הַשַּׁעַר. רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הוּבָא בְּהַצְלָחָה אֶל מִחוּץ לַחוֹמוֹת!

הַנַּעַל שֶׁהִתְכַּוְּנָה הַתַּלְמִידִים פָּתְחוּ אֶת הָאָרוֹן, וְרַבָּן יוֹחָנָן צָעַד יָשָׁר אֶל אוֹהֶל הַפִּקּוּד שֶׁל שַׂר הַצָּבָא הָרוֹמָאִי – אַסְפַּסְיָאנוּס. "שָׁלוֹם עָלֶיךָ, הַמֶּלֶךְ! שָׁלוֹם עָלֶיךָ – הַמֵּלֵּה!" בֵּרֵךְ אוֹתוֹ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, בַּעַס אַסְפַּסְיָאנוּס וְשָׁאַף עֵינַיִם אֲיֻמּוֹת: "אַתָּה מְדַבֵּר שֶׁקֶר! אֲנִי לֹא מֶלֶךְ הָרוֹמָאִים, אֲנִי רַק שַׂר צָבָא. הַקֵּיסָר יוֹשֵׁב בְּרוֹמָא! עַל הַשֶּׁקֶר הַזֶּה מַגִּיעַ לְךָ מָוֶת!". חִיֵּךְ רַבָּן יוֹחָנָן וְאָמַר: "אִם אַתָּה עֲדַיִן לֹא מֶלֶךְ, אַתָּה עוֹמֵד לִהְיוֹת מֶלֶךְ! כִּי לְבָנוֹן הָאַדִּיר, שֶׁזֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נוֹפֵל רַק בְּיָדָיו שֶׁל מֶלֶךְ אַדִּיר, כְּמוֹ שֶׁנִּבְּאָה הַתּוֹרָה".

עוֹדָם מְדַבְּרִים, וְהִנֵּה – סוּס מְהִיר-מֵרוּץ הִגִּיעַ מֵרוֹמָא. הַשָּׁלִיחַ קָפַץ מֵהַסּוּס וְצָעַק: "אַסְפַּסְיָאנוּס! הַקֵּיסָר שָׁלָנוּ מֵת, וְשָׂרֵי הַמְּדִינָה בָּחֲרוּ בְּךָ לִהְיוֹת הַקֵּיסָר הֶחָדָשׁ! מַהֵיכוֹם אַתָּה הַמֶּלֶךְ שָׁלָנוּ!". אַסְפַּסְיָאנוּס קָם עַל רַגְלָיו נִדְהָם! הָרַב הַיְהוּדִי הַזָּקֵן נִבֵּא אֶת הָאֱמֶת! מֵרֹב שִׂמְחָה וַהֲתַרְגְּשׁוּת טוֹבָה... קָרָה נֵס. אַסְפַּסְיָאנוּס נָשָׂה לִנְעֹל אֶת נַעֲלוֹ הַצְּבָאִית עַל רַגְלוֹ, וּפִתְאוֹם... הַנַּעַל לֹא נִכְנֶסֶת! הָרֶגֶל גָּדְלָה! "מָה קוֹרֶה לִי?!" נִבְהַל הַקֵּיסָר. אָמַר לוֹ רַבָּן יוֹחָנָן בְּרֹגַע: "אַל תִּפְחַד. סֵפֶר מִשְׁלֵי קוֹבֵעַ 'שִׂמְחָה טוֹבָה תְּדַשֵּׁן עֶצֶם'. שָׂמַעְתָּ בְּשׂוֹרָה כָּל כָּךְ טוֹבָה, הָעֲצָמוֹת שֶׁלְּךָ הִתְרַחֲבוּ מֵרֹב שִׂמְחָה!". "וּמָה אֶעֱשֶׂה כְּדֵי שֶׁהַנַּעַל תִּכָּנֵס?" "פְּשׁוּט מְאֹד," עָנָה רַבָּן יוֹחָנָן, "תַּכְנִיס לַחֶדֶר אָדָם שֶׁאַתָּה שׂוֹנֵא. הַכַּעַס כּוֹוֵץ אֶת הָעֲצָמוֹת בַּחֲזָרָה!". וְאָכֵן כָּךְ הָיָה. הַנַּעַל נִכְנְסָה!

שָׁלוֹשׁ הַבַּקָּשׁוֹת לְנֶצַח יִשְׂרָאֵל אַסְפַּסְיָאנוּס הָיָה כָּל כָּךְ מַבְסוּט, שֶׁהוּא אָמַר: "אֲנִי חַיָּב לַחֲזֹר לְרוֹמָא כְּדֵי לִמְלֹךְ, וְאֶשְׁלַח אֶת בְּנֵי טִיטוּס לְהַחְרִיב אֶת יְרוּשָׁלַיִם. אֲבָל בִּגְלַל שֶׁהָיִיתָ חָכָם כָּל כָּךְ, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ רְשׁוּת לְבַקֵּשׁ בַּקָּשָׁה! מָה שֶׁתִּרְצֶה – אֶתֵּן לְךָ!".

יְלָדִים, אָדָם רָגִיל הָיָה מִיָּד צוֹעֵק: "אַל תַּחֲרִיב אֶת יְרוּשָׁלַיִם!". אֲבָל רַבָּן יוֹחָנָן הָיָה מַנְהִיג נָבוֹן. הוּא יָדַע שֶׁאִם יְבַקֵּשׁ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, הַקֵּיסָר הָאַכְזָרִי יַגִּיד לוֹ "לֹא, זֶה בַּקָּשָׁה גְּדוֹלָה מִדַּי", וְאָז הוּא יַפְסִיד הַכֹּל! אֲנַחְנוּ נִשָּׁאֵר בְּלִי כְּלוּם וּבְלִי תּוֹרָה! לָכֵן, רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי בִּקֵּשׁ שָׁלוֹשׁ בַּקָּשׁוֹת קְטַנּוֹת יוֹתֵר, אֲבָל כָּאֵלֶּה שֶׁיְּצִילוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וָעֶד:

1. "תֵּן לִי יָבְנֶה וַחֲכָמֶיהָ!" – הוּא בִּקֵּשׁ לְהַעֲבִיר אֶת כָּל גְּדוֹלֵי הַתּוֹרָה לָעִיר יָבְנֶה וְלִבְנוֹת שָׁם יְשִׁיבָה, כְּדֵי שֶׁכַּאֲשֶׁר יְרוּשָׁלַיִם תֵּחָרֵב, הַתּוֹרָה שֶׁל הַיְּהוּדִים לֹא תִּשָּׁרֵף עִמָּהּ, וְיִשָּׁאֲרוּ רַבָּנִים שֶׁיְּלַמְּדוּ אוֹתָנוּ אֶת הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה!

2. שׁוֹשֶׁלֶת הַנְּשִׂיאוּת: הוּא בִּקֵּשׁ לִשְׁמֹר מִמָּוֶת עַל הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, בְּנֵי מִשְׁפַּחַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כְּדֵי שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה לָנוּ מַנְהִיג מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה.

3. רוֹפְאִים לְרַבִּי צָדוֹק: שֶׁתִּשָּׁלַח רוֹפְאִים לְהַצִּיל אֶת הַצַּדִּיק, רַבִּי צָדוֹק, שֶׁצָּם וְלֹא אָכַל אַרְבָּעִים שָׁנָה כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

אַסְפַּסְיָאנוּס הִסְכִּים! יְרוּשָׁלַיִם אָמְנָם חָרְבָה, אֲבָל בִּזְכוּת מַנְהִיגוּתוֹ שֶׁל רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי – יָבְנֶה נִשְׁאֲרָה! הַסַּנְהֶדְרִין יָשְׁבָה שָׁם, הַתַּלְמִידִים לָמְדוּ אֶת הַמִּשְׁנָה וְהַגְּמָרָא. וּבִזְכוּת הַהַחְלָטָה הַזּוֹ בְּאוֹתוֹ לַיְלָה מָתוֹחַ... הַתּוֹרָה נִשְׁמְרָה שְׁלֵמָה וּקְדוֹשָׁה עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה!

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לִשְׁלוֹב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי וְהִשְׁתַּתְּפוּת רִגְשִׁית): "יְלָדִים, אִם הֱיִיתֶם אוֹרְזִים מִזְוָדָה קְטַנָּה בְּמַצָּב שֶׁל חֵרוּם לֹא עָלֵינוּ, וּמֻתָּר לָכֶם לְהַכְנִיס לְשָׁם רַק דָּבָר אֶחָד שֶׁיַּצִּיל אֶת הָעוֹלָם, מָה זֶה הָיָה? צַעֲצוּעַ יָקָר? טַבַּעַת זָהָב? הַיּוֹם נִלְמַד עַל נְשִׁיא יִשְׂרָאֵל, שֶׁעָמַד מוּל הַקֵּיסָר הֲכִי מַפְחִיד בָּעוֹלָם, וּבִמְקוֹם לְבַקֵּשׁ בְּנְיָנִים מִזָּהָב, אוֹ לְבַקֵּשׁ שֶׁיַּפְסִיקוּ אֶת הַמִּלְחָמָה (כִּי הַקֵּיסָר בֶּטַח יִסְרַב) - הוּא בִּקֵּשׁ בַּקָּשָׁה כָּל כָּךְ חֲכָמָה, שֶׁמַּחֲזִיקָה אוֹתָנוּ חַיִּים עַד עַכְשָׁו כָּאן בַּכִּתָּה!"

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ וְהַמְחָשָׁה כִּתָּתִית:

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת צְנוּעוֹת עִם שִׁלּוּב אֱמוּנָה):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת "בַּקָּשַׁת הַזָּהָב": צַיֵּר עַל הַלּוּחַ כֶּתֶר מֶלֶךְ גָּדוֹל. בַּקֵּשׁ מֵהַיְלָדִים: "כָּל זֶה קָרָה לִפְנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה (בְּעֵרֶךְ בַּזְּמַן שֶׁל הַסִּפּוּר). אִם הַיּוֹם מֶלֶךְ מְדוּמְיָן אוֹ נָשִׂיא אֲמֶרִיקָאִי אוֹמֵר לָכֶם, בְּנֵי כִּתָּה ג': 'אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בַּקָּשָׁה אַחַת שֶׁתַּעֲזֹר לְעַם יִשְׂרָאֵל! אֲבָל בַּקָּשָׁה שֶׁאֲפְשָׁר בֶּאֱמֶת לַעֲשׂוֹת!'. מָה תְּבַקְּשׁוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ רַבָּן יוֹחָנָן?" (תְּשׁוּבוֹת אֶפְשָׁרִיּוֹת שֶׁל יְלָדִים: "שֶׁיִּבְנוּ עוֹד יְשִׁיבָה", "שֶׁהַחַיָּלִים יִהְיוּ בְּרִיאִים", "שֶׁלֹּא יִרְבּוּ"). הַתּוֹבָנָה הִיא שֶׁהַתּוֹרָה וְהַבְּרִיאוּת יְקָרִים מִכֶּסֶף!

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסִיפּוּר

א. בתחילת הסיפור נאמר: "◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הָאָרוֹן וְהַצָּלַת הַתּוֹרָה" — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הוּא רָאָה נְסִים מְשֻׁגִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: לְדֶגְמָה, דְּלָתוֹת הַהֵיכָל הַכְּבֵדוֹת הָיוּ נִפְתָּחוֹת מֵעַצְמָן בַּלַּיְלָה!"?

ג. כיצד הגיב סוד הארון והצלת התורה למצב המתואר: "הַהַבְרָחָה הַמּוֹתַחַת אַבָּא סִיקְרָא נָתַן אֶת הַתָּכְנִית: "תַּעֲשֶׂה אֶת עַצְמְךָ חוֹלֶה מְאֹד."?

ד. מה השתנה בין "שָׁלוֹם עָלֶיךָ, הַמֶּלֶךְ!" "בָּרֵךְ אוֹתוֹ רַבָּן יוֹחָנָן בְּכָבוֹד." לבין "אֲבָל בִּגְלַל שֶׁהָיִיתָ חָכָם כָּל כָּךְ, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ רְשׁוּת לְבַקֵּשׁ בַּקָּשָׁה!"?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "◆ שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)"?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הָאָרוֹן וְהַצָּלַת _____"

ב. אֲבָל בְּתוֹךְ הָעִיר, הָיוּ קְבוּצוֹת שֶׁל יְהוּדִים שֶׁנִּקְרְאוּ "_____".

ג. הוּא רָאָה נְסִים מְשֻׁנִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: לְדֻגְמָה, דְּלָתוֹת הַהֵיכָל הַכְּבֵדוֹת הָיוּ נִפְתָּחוֹת מֵעַצְמָן _____!

ד. הוּא הָיָה הַמְפַקֵּד שֶׁל הַבְּרִיוֹנִים שֶׁשָּׁמְרוּ עַל _____...

ה. הַהַבְרָחָה הַמּוֹתַחַת אַבָּא סִיקְרָא נָתַן אֶת הַתָּכְנִית: "תַּעֲשֶׂה אֶת עַצְמְךָ חוֹלֶה _____".

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
אֲבָל בְּתוֹךְ הָעִיר, הָיוּ קְבוּצוֹת שֶׁל יְהוּדִים שֶׁנִּקְרְאוּ "בְּרִיוֹנִים".	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הוּא הָיָה הַמְפַקֵּד שֶׁל הַבְּרִיוֹנִים שֶׁשָּׁמְרוּ עַל הַחוֹמוֹת...	□	□	
אֲבָל אַבָּא סִיקְרָא צָעַק בְּחָכְמָה לַשּׁוֹמְרִים: "מָה פִּתְאוֹם!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הַקֵּיסָר שֶׁלָּנוּ מֵת, וְשָׂרֵי הַמְּדִינָה בָּחֲרוּ בְּדִּ לִהְיוֹת הַקֵּיסָר הֶחָדָשׁ!	□	□	
שׁוֹשֶׁלֶת הַנְּשִׂיאוּת: הוּא בִּקֵּשׁ לִשְׁמֹר מִמָּוֶת עַל הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, בְּנֵי מִשְׁפַּחַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כְּדֵי שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה לָנוּ מַנְהִיג מִזֶּרַע...	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הוּבָא בְּהַצָּלָחָה אֶל מִחוּץ לַחוֹמוֹת!

□ ◆ שָׁלָב 2: הַסְּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הָאָרוֹן וְהַצָּלַת הַתּוֹרָה

□ אִם הַיּוֹם מֶלֶךְ מֵדוּמְיָן אוֹ נָשִׂיא אָמֶרִיקָאִי אוֹמֵר לָכֶם, בְּנֵי כִּתָּה ג': 'אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בַּקָּשָׁה אַחַת שֶׁתַּעֲזֹר לְעַם יִשְׂרָאֵל!

□ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי קָרָא אֵלָיו בַּסֵּתֶר לְאַבָּא סִיקְרָא.

□ יְלָדִים, אָדָם רָגִיל הָיָה מִיָּד צוֹעֵק: "אַל תַּחְרִיב אֶת יְרוּשָׁלַיִם!".

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי הוּבָא בְּהַצָּלָחָה אֶל מִחוּץ לַחוֹמוֹת!"?

מה קרה אחרי: "יְלָדִים, אָדָם רָגִיל הָיָה מִיָּד צוֹעֵק: "אַל תַּחְרִיב אֶת יְרוּשָׁלַיִם!"."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
הוּא הָיָה הַמְפַקֵּד שֶׁל הַבְּרִיוֹנִים שֶׁשָּׁמְרוּ עַל הַחוֹמוֹת...		
הַקֵּיסָר שָׁלַנוּ מֵת, וְשָׂרֵי הַמְּדִינָה בָּחֲרוּ בְּדִּ לִהְיוֹת הַקֵּיסָר הֶחָדָשׁ!		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "סוד הארון והצלת התורה" על סוד הארון והצלת התורה? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "אֲבָל אַבָּא סִיקְרָא צָעַק בְּחָכְמָה לַשּׁוֹמְרִים: "מָה פִּתְאוֹם!".

ג. אילו סוד הארון והצלת התורה לא היה פועל כפי שמתואר ב־"אֲבָל בִּגְלַל שֶׁהָיִיתָ חָכָם כָּל כָּךְ, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ רְשׁוּת לְבַקֵּשׁ בַּקָּשָׁה!" — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לְשִׁלּוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשִּׁעוּר)" מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "סוֹד הָאָרוֹן וְהַצָּלַת הַתּוֹרָה"

2. עַכְשָׁו, כְּשֶׁרָאָה רַבָּן יוֹחָנָן אֶת הָרָעָב הַקָּשֶׁה וְאֶת…

3. אֲרוֹן הָעֵץ הַסָּגוּר נִשָּׂא בִּזְהִירוּת עַל כִּתְפֵיהֶם שֶׁל שְׁנֵי…

4. כִּי לְבָנוֹן הָאַדִּיר, שֶׁזֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נוֹפֵל רַק...

סיפור 147 • סוד הארון והצלת התורה • סוד הארון והצלת התורה

5. לָכֵן, רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי בִּקֵּשׁ שָׁלוֹשׁ בַּקָּשׁוֹת...

6. אִם הַיּוֹם מָלָךְ מֵדוּמְיָן אוֹ נָשִׂיא אָמֶרִיקָאִי אוֹמֵר לָכֶם,...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הַהַבְרָחָה הַמּוֹתַחַת אַבָּא סִיקְרָא נָתַן אֶת הַתָּכְנִית: "תַּעֲשֶׂה אֶת עַצְמְךָ חוֹלֶה מְאֹד."".

☐ **מכתב:** כתבו לסוד הארון והצלת התורה בעקבות "הַקֵּיסָר שָׁלָנוּ מֵת, וְשָׂרֵי הַמְּדִינָה בָּחֲרוּ בְּךָ לִהְיוֹת הַקֵּיסָר הֶחָדָשׁ!".

☐ **דו־שיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "שׁוֹשֶׁלֶת הַנְּשִׁיאוּת: הוּא בִּקֵּשׁ לִשְׁמֹר מִמָּוֶת עַל הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁל רַבָּן גַּמְלִיאֵל, בְּנֵי מִשְׁפַּחַת דָּוִד...".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "סוד הארון והצלת התורה".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
הוּא הָיָה הַמְפַקֵּד שֶׁל הַבְּרִיוֹנִים שֶׁשָּׁמְרוּ עַל הַחוֹמוֹת...		
אֲבָל בִּגְלַל שֶׁהָיִיתָ חָכָם כָּל כָּךְ, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ רְשׁוּת לְבַקֵּשׁ בַּקָּשָׁה!		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה סוד הארון והצלת התורה פעל באירוע "שָׁלוֹם עָלֶיךָ, הַמֶּלֶךְ! ״ בָּרוּךְ אוֹתוֹ רַבָּן יוֹחָנָן בְּכָבוֹד."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "סוד הארון והצלת התורה".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מסוד הארון והצלת התורה ומן המעשה "סוד הארון והצלת התורה" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15